

Paní s kočkou

Sedí nehnutě.

Nehnutě, protože jejímu útlocitnému životu
domalovala kontury smrt.

Smrt zaměstnaná kočkou.

Kočka je z hosta v rozpacích.

Rozpaky je ale slovo, pocházející od lidí.

O lidech ví, jak jsou křehcí.

Křehkost myší lebky byla by adekvátním příměrem,
kdyby v jeho spodních tónech nerezonoval pud šelmy.

Šelmy líné cokoli lovit, když tu má paní.

A paní sedí nehnutě.

Nehnutě, protože jejímu útlocitnému životu
domalovala kontury smrt.

Smrt číhá na kočku,

kočka na svou kysu. Řekli bychom na smrt,
ale i toto slovo pochází od lidí. Teď!

Teď v palné dávce, vyskládané jak rajčata za oknem.

Jak léky na stole, za sklem kredence staré fotky.

Fotky si prohlédneme hned zítra,

paní s kočkou na klíně nám je živě okomentuje.